

să primești cu iubire, pentru a dărui bucuria reciprocității aceluia ce ți se oferă cu iubire.

Când te rogi pentru un om pe care îl muncesc patimi păcătoase, să nu i-o spui, fiindcă diavolul va afla și va ridica îndârjire în sufletul tău și astfel rugăciunea ta nu va da rod. Să te rogi pentru acel om în taină, și astfel rugăciunea ta îl va ajuta.

Nu trebuie să-ți duci lupta creștinească cu predici și contestații, ci cu o adevărată iubire ascunsă. Când contestăm, ceilalți reacționează. Când îi iubim sunt

mișcați și-i câștigăm. Când iubim, credem că noi le oferim ceva celorlalți pe când, în realitate, întâi ne oferim nouă înșine. Iubirea cere sacrificii. Să sacrificăm cu umilința ceva de-al nostru, care în realitate este al lui Dumnezeu.

În taină îmbrățișează-ți în inima-ți întreaga obște și întreaga Biserică. Nu te lupta cu ceilalți, nici nu încerca să faci să dispară sau să corectezi cusururile celui alt. Iubește-l așa cum e, cu defectele sale. Domnul se va îngriji de acestea. Să-ți sfințești tăcerea, să nu fie neroditoare.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Luni: 05 ianuarie** / 08:00 – Ceasurile Împărătești, Vecernia, Utrenia și Sfânta Liturghie
- **Martți: 06 ianuarie** / 08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ Botezul Domnului (Boboteaza) / 18:00 – Vecernia și Litia
- **Miercuri: 07 ianuarie** / 08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ Soborul Sfântului Ioan Botezătorul
- **Vineri: 09 ianuarie** / 18:00 – Sfântul Maslu
- **Sâmbătă: 10 ianuarie** / 08:00 – Slujba de pomenire a celor adormiți / 18:00 - Vecernie
- **Duminică: 11 ianuarie** / 08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ Începutul propovăduirii Domnului
→ Cuviosul Teodosie cel Mare

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

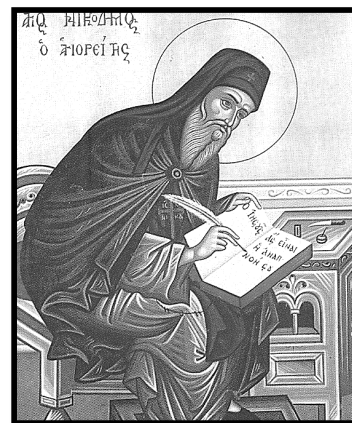

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

Fără trezvie, e cu neputință să ai reușite duhovnicești și să placi lui Dumnezeu. Oricât te-ai osteni, oricâtă asceză ai face, vei robi la cișmeaua fără apă a vieții lumești.

« Arhimandrit Emilianos Simonopetrul »

♦ Nr. 101 / 04 ianuarie 2015 ♦

SFÂNTUL NICODIM AGHIORITUL

DESPRE LUPTA ÎMPOTRIVA
PATIMII TRUPEȘTI

„Nu crede vrăjmașului tău în veci”
(Cartea lui Isus Sirah 12;12). Nici tu să nu te încrezi vreodată în tine, căci, precum arama naște din sine rugina, tot așa și firea ta cea stricată naște din sine răutatea, căci „în ce chip arama se ruginește, așa și răutatea lui” (Isus Sirah 12;12). Iarăși îți zic să nu te încrezi în tine, chiar dacă, să zicem, tu nu simți sau nu ai simțit nici în atâția ani boldurile acestea trupești. Căci, această blestemată răutate face într-un ceas ceea ce nu a făcut timp de mulți ani, și, de multe ori, își face pregătirile în ascuns, și, cu cât mai mult se arată prietenă și

stârnește mai puține bănuieli asupra ei, cu atât mai mult vatămă și nevindecă rănește.

De aceea, de multe ori, se cuvine mai mult a se teme cineva (după cum experiența a arătat și arată) de acele persoane cu care socotește că este cu cuviință a avea tovărășie, fie pentru că-i sunt rude, fie pentru că sunt cucernice și îmbunătățite, fie pentru că au primit daruri de la ele și socotesc ca o datorie a le heretisi adeseori. Deoarece împreună cu această tovărășie fără de socoteală se amestecă dulceața otrăvitoare a simțirii, încât, pe nesimțite, puțin câte puțin, pătrunde până în măduva sufletului, și atât întunecă partea cea cuvântătoare, încât, începe pe urmă a socoti ca nimic pricinile primejdioase ale păcatului, adică: privirile cele cu dragoste, cuvintele dulci ale ambelor părți, gesturile și mișcările necuviincioase, apucările mâinilor. Și ajung apoi a cădea sau în păcatul desăvârșit, sau în alte patimi diavolești, de care anevoie se pot izbăvi.

De aceea, frate, se cuvine a fugi de foc, pentru că ești călți. Și să nu te încrezi vreodată că ești călți umed, și plin de apă bună și cu voință puternică. Nu! Ci, să socotești că ești

călți uscat și, îndată ce te atingi de foc, arzi cu totul, după cum este scris pentru Samson că „a rupt vinele, cum ar rupe cineva o ață de călți, când se atinge de foc” (Judecători 16;9). Să nu socotești nici că ai hotărâre puternică și osârdie ca mai bine să mori decât să superi pe Dumnezeu cu păcatul, căci, deși am considera că ești călți ud, totuși, prin deseale întâlniri și priviri, focul, cu fierbințeala sa, puțin câte puțin usucă apa voinței tale bune, și pe neașteptate atât te vei lipi de dorul cel diavolesc, încât nu te vei rușina de oameni, nu vei mai ține cont de rudenie sau prietenie, nici de Dumnezeu nu te vei mai teme, nu vei mai lua în considerare cinstea, nici viața, nici pedepsele chinurilor veșnice, și vei săvârși păcatul.

Pentru aceasta fugi, fugi cât poți în primul rând de întâlnirile cu persoanele smintitoare, dacă voiești cu adevărat să nu fii prins de păcat și să mori.

În al doilea rând, fugi de lenevire și de trândăvie, și treaz și atent să petreci în gândurile și lucrurile potrivite stării tale.

În al treilea rând, să nu-ți dai vreodată ascultare ție, ci lesne să te supui părinților tăi care conduc și duhovnicești, făcând cu osârdie și

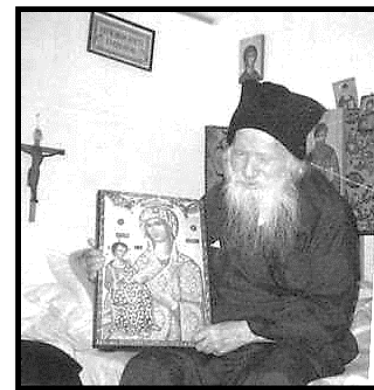
degrabă cele poruncite ție, și, mai ales, acelea care te smeresc și sunt împotriva voii tale și înclinării tale firești.

În al patrulea rând, să nu judeci niciodată cu obraznicie pe aproapele tău, adică să nu-l osândești pe el, și, mai ales, pentru acest păcat trupesc de care vorbim, chiar dacă ar fi căzut arătat în el, că zice: „Nu judecați și nu veți fi judecați” (Matei 7;1). Ci, să arăți milostivire către dânsul și să nu te pornești împotriva lui, nici să-l batjocorești, ci, din exemplul lui, să te smerești și să recunoști că ești neputincios, praf și cenușă, zicând: „Acela a căzut azi, iar eu voi cădea mâine”. Căci, dacă lesne vei judeca și vei defăima pe ceilalți, atunci Dumnezeu te va pedepsi spre marea ta pagubă, lăsându-te să cazi și tu în aceeași greșală, ca, prin cădere, să-ți cunoști mândria ta și să te smerești, și, în acest fel, să cauți tămăduire pentru amândouă, și pentru curvia ta și pentru mândrie. Și, chiar dacă pe tine te va păzi Dumnezeu și nu vei cădea, și vei păstra gândul neschimbat, totuși să nu te încrezi în tine, ci permanent să te temi și să te îndoiești că te vei putea menține în această stare.

În al cincilea rând, ia aminte bine, dacă vei câștiga vreun dar dumnezeiesc sau te vei afla în bună așezare, să nu primești în tine vreo deșartă părere sau închipuire că ești ceva și că de acum vrăjmașii nu-ți vor mai da război, fiindcă te arăți cu ură față de ei și te întorci dinspre ei. Căci, dacă mai înainte nu te vei păzi de aceasta, lesne vei cădea.

Acestea sunt cele ce trebuie păzite mai înainte de ispita patimii trupesti.

Sursa: Sfântul Nicodim Aghioritul – „Războiul nevăzut”

SFÂNTUL CUVIOS PORFIRIE

DESPRE IUBIREA DE APROAPELE

Zădărnice e tot ce iei din egoism.
Veșnicie este tot ce dai din iubire.
Iar cea mai generoasă veșnicie este